

Felhívás a 2025. évi Osváth Lajos-díj pályázatára / ajánlására (HATÁRIDŐ: FEBRUÁR 28.)

Tisztelt Kollégák!

Osváth Lajos¹ munkásságának és emlékének megőrzésére a család 2021-ben díjat alapított, amelyet a Magyar Levéltárosok Egyesülete gondoz. A díjjal járó elismerések anyagi fedezetét az MLE-vel kötött megállapodás keretében az Osváth-család leszármazottjai biztosítják.

Az Osváth Lajos-díj két tagozatból áll:

1. Osváth Lajos-díj az egyesületi munkáért.
2. Osváth Lajos-díj a levéltári forrásfeltáráson alapuló történettudományi kutatásokért.

Az Osváth Lajos-díj odaítélésére tagozatonként évente váltakozva kerül sor, azaz egy-egy tagozat díjának odaítélése két évente történik. Az eredményhirdetésre és a díjátadásra 2025. május 20-án kerül sor Balatonfenyvesen az MLE éves vándorgyűlésén.

A díj tartalma:

1. Adományozást igazoló oklevél
2. Plakett (előoldalán Osváth Lajos portréja, és felirat: „Osváth Lajos-díj”, hátoldalán a tagozat megnevezése)
3. Pénzbeli juttatás (nettó 100.000,- Ft)

2025-ben az egyesületi munkáért díj kerül kiadásra.

A díj odaítéléséről döntő kuratóriumot az MLE állítja fel, az Osváth család leszármazottai a mindenkori kuratóriumba egy tagot delegálnak. A kuratórium létszáma 3 fő.

Az **Osváth Lajos-díj az egyesületi munkáért** tagozat esetében nem pályázni kell, hanem vagy egyesületi tagok, kollektívák vagy intézmények tehetnek javaslatokat, a kuratórium ezek figyelembe vételével és a saját ismeretei alapján dönt.

Kérünk minden vezetőt, munkahelyi kollektívát, egyesületi tagot, hogy javaslataikat a megfelelő indoklással alátámasztva (szakmai életút, eredmények bemutatása) lehetőség szerint e-mailben – juttassák el az egyesület címére: mle.titkarsag@gmail.com legkésőbb 2025. február 28-ig.

Budapest, 2025. január 14.

Dr. Kenyeres István s. k.
elnök

---

¹ Csengerújfalui Osváth Lajos 1866. április 29-én született Esztárban, ahol édesapja tanító volt. Nagybátyja, Osváth Pál a Sárrét történetírójaként ismert. Tanulmányait a Debreceni Református Kollégiumban és a nagyváradi jogakadémián végezte. Előbb vármegyei számvevőként dolgozott Nagyváradon, majd 1901-től Bihar vármegye főlevéltárosa lett. Több mint két évtizedes levéltári tevékenysége kimagasló eredményei közé tartozik a járási iratok gyűjteményének kialakítása. 1923-ban kellett elhagynia állását, mert nem kívánt hűségsküt tenni a román királynak. Számtalan iratmásolatot készített és hitelesített, majd menekített át Magyarországra. Ő volt az első országos levéltáros egyesület életre hívója. 1931-ben hunyt el Tápióbicskén.